

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΜΑΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ; ..

(Τι άπαντούν αϊ δεσποινίδες)

ΟΔ'

Η δις ΜΩΛΙΑ Α. Κ. (Στυλίσ) γράφει:

«Σου στέλνω και εγώ την απάντησί μου. Ποιος, κατά την γνώμη μου, είναι ο ιδανικός σύζυγος, αν και είναι σπάνιο σήμερα να βρεθῆ τέτοιος. Λοιπόν τον θέλω να είναι συμπαθητικός, με ανάστημα ύψλόν, να είναι δε πλούσιος, αν όχι πολύ, όσο χρειάζεται για να ζήσει κανείς άνετα, διότι η φτώχεια φέρνει πάντα γκρίνια εις τους ανθρώπους. Το μόνο που θέλω να ἔχη απαραίτητον είναι η καλή καρδιά και να μᾶς ένωση ή ἀμοιβαία ἀγάπη και ἐκτίμησι. "Ετσι μόνον θά μπορούσαμε να περάσουμε τον δύσκολον δρόμο της ζωῆς μας που είναι σπαρμένος με χαρές και λύπες. Δεν με νοιάζει αν η ένωσις προέλθῃ ἀπὸ ἔρωτα ή ἀπὸ συνοικέσιον, ἀρκεί να είναι ο σύζυγός μου, ὅπως τον θέλω. "Απαραίτητος ὅρος: Θέλω να ἔχω και πεθερά. "Ωραίο ὄνειρο πάντως αὐτὸ «Μπουκετάκι» μου. Νά δοῦμε ἀρά γε θά πραγματοποιηθῆ; Ποιος ξέρει τί μᾶς ἐπιφυλάσῃ η μοίρα. "Εμεῖς ὡστόσο ἐλπίζουμε και ὁ Θεὸς «βοηθός!»

"Η δις «ΓΚΙΖΕΛΑ» (Ἀθήναι) γράφει:

«Σάν δύσκολη μοῦ φαίνεται η ἐρώτησίς σου, γιατί στον 20όν αἰῶνα που ζοῦμε, δεν υπάρχουν ιδανικοὶ σύζυγοι. Οὔτε σὰ σαλόνια, οὔτε στους χορούς, οὔτε και στην τάξι των ἐργατικῶν. Και παράδειγμα ἔχουμε τους νέους που ἀπαντοῦν στην «Οικογένεια». Ποιος ἀπ' αὐτούς είναι ιδανικός, ἀφοῦ είναι ὅλοι τους για δέσιμο; Τουλάχιστον για μένα δεν ὑπάρχει ιδανικός ἄνδρας. Μόνον ἕνας ἱππότης σαν τον Καπεστάν ἑνσαρκώνει τον ιδανικὸ σύζυγο. "Αλλά που τέτοιοι ἱππότες σήμερα».

"Η «ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΣΑΧΑΡΑΣ» (Ἀλεξάνδρεια) ἀπαντᾷ:

«Αἱ ἀπαντήσεις των νεαρῶν κυρίων που ἀπαντοῦν στην «Οικογένεια» με ἐκνευρίζουν. "Ολοι γράφουν, ὅτι ιδανικὴ σύζυγον θεωροῦν ἐκείνη που ἔχει ψυχικά χαρίσματα. "Επίσης δεν την θέλουν πολὺ ὡμορφη (για να μην ὑπάρχῃ ὁ κίνδυνος του τρίτου). Τη θέλουν νοικοκυρά και τὸ σπουδαιότερον, δεν ζητοῦν προίκα. "Αλλά βλέπω ὅτι ψεύδονται. Διότι ὅταν φθάσῃ η ὥρα του γάμου, ή τους προξενεύουν κανένα καλὸ κορίτσι, ρωτοῦν: Είναι ὡμορφη; πόσα ἔχει; Γι' αὐτὸ καλὰ θά κάνουν οἱ κ. κ. ἀναγνώσται της «Οικογενείας» να ἀπαντοῦν περι ιδανικῆς συζύγου με πιὸ εἰλικρίνεια. "Οσον ἀφορᾷ ἐμέ, ἐπειδὴ δεν υπάρχουν ιδανικοὶ σύζυγοι, προτιμῶ να μείνω εις τὰ σπῶρ, τὰ ὅποια είναι η μόνη μου διασκέδασις και ὅταν φθάσω εις τὸ 25ον ἔτος της ἡλικίας μου, ἴσως τότε εὔρω και ἐκλέξω ιδανικὸν σύζυγον».

"Η «ΜΙΚΡΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ» Α. Π. Μ. (Ἀθήναι) μᾶς γράφει:

«Φαντάζομαι ὡς τέλειον ιδανικὸν σύζυγον ἕναν κανονικὸν ἄνδρα, ὑγιέστατον και με καλὴ ψυχὴ. "Οσο για τὰ λίγα του σφάλματα, δύναμαι να του τὰ διορθώσω. Μιά καλὴ νοικοκυρά, ἑνάρετη και τίμια δεν μπορεῖ παρά να κἀνῃ τον σύζυγόν της ιδανικό. Θέλω ἐπίσης να μην ἔχη και πολλὰ χρήματα και να του ἀρέσουν τὰ παιδιὰ. Τέλος διὰ να είναι ἕνας σύζυγος ιδανικός πρέπει να είναι τέτοια και η σύζυγός του. Ναι, ἄς μὴ τὰ ρίχνουμε ὅλα στους ἄνδρες».

"Η δις Ν. ΣΤΑΦΥΛΑΡΑΚΗ (Βοταλάκος) γράφει:

«"Αν και είναι λίγο δύσκολο να διατυπώσω ἐκεῖνο που πραγματικὰ αισθάνομαι, ἐν τούτοις ἐπειτα ἀπὸ πολλές σκέψεις ἀποφάσισα κι' ἐγὼ να σου στείλω τὴ φτωχὴ γνώμη μου για κείνον που θά διαλέξω ὡς σύντροφον ὅλης της ζωῆς μου. Λοιπόν, «Μπουκετάκι» μου, ιδανικός για μένα σύζυγος είναι ἐκεῖνος

που θά μπορέσῃ να με κατάλάβῃ πραγματικὰ και που θά ξέρῃ να ἐκτιμῆσῃ τὴν μεγάλη ἀγάπη που θά του ἔχω. Θέλω να εἶνε μορφωμένος, ζητῶ παντὸς μόρφωσι τὴν ὄση χρειάζεται για να τὸ θαυμάζω για τὰς γνώσεις του και για τὴν ὑπεροχὴ του, γιατί μόνον ἕνας τέτοιος τύπος θά ξέρῃ να ἐκτιμῆσῃ τὴν ἀγάπη και ἀφουσίωσι της γυναίκας του. Δεν μ' ἐνδιαφέρει αν εἶνε πλούσιος ή πτωχὸς γιατί, κατά τὴν γνώμη μου, η εὐτυχία δεν στηρίζεται σὰ πλούτη, ἀλλὰ ἀπλούστατα στην ἀγάπη και ἀφουσίωσι του ἀνδρὸς πρὸς τὴ γυναίκα. "Οσο για εὐτυχὴ γάμο, θεωρῶ τον γάμο ἀπὸ ἀμοιβαίῳ ἔρωτα, γιατί ἔτσι θά ζήσομε παντοτεινὰ εὐτυχισμένοι. Δυστυχῶς ὅμως στην ἐποχὴ μας δεν ζῆ ὁ ἀληθινὸς ἔρωτς παρά μόνον «Κολοκυθοἔρωτες». Δεν ἔχω δικη, ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο»; Γι' αὐτὸ καλύτερα θά ζήσω με τον πόνο του ὄνειρου, παρά με τὴ θλίψι μίας χαμένης ἐλπίδας».

Φίλη μας με τὸ ψευδώνυμο «ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΝΙΟΒΗ» μᾶς ἀπαντᾷ:

«Ἀγαπητὸ μου «Μπουκέτο». Τὸν ιδανικὸ σύζυγο τον θέλω ὡς ἐξῆς: Νά εἶνε πολὺ μορφωμένος, να ἔχη πρὸ παντὸς ψυχικὴ μόρφωσι και καλὴ γνώμη. Νά κατέχῃ καλὴ κοινωνικὴ θέσι και να εἶνε πολὺ κοσμικός. Νά ἔχη δὲ τὴν περιουσία, ὡστε η ζωὴ μας να περάσῃ με ταξίδια, σαν ἕνα γλυκὸ ὄνειρο. Και τὸ ὄνειρο αὐτὸ να σβύσῃ, ὅταν ὁ Χάρος μᾶς χωρίσῃ».

Φίλη μας με τὸ ψευδώνυμο «ΡΙΡΙΚΑ» μᾶς ἀπαντᾷ:

«Ἀγαπητὸ μου «Μπουκέτο». "Ως ἀναγνώστριά σου ἀπαντῶ και ἐγὼ εις τον διαγωνισμὸ «περὶ του ιδανικοῦ συζύγου». Μὰ ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο» ὑπάρχει ιδανικός σύζυγος; "Ολοι κάνουν πὼς ἀγαποῦν, ὅλοι ὑπόσχονται αἰωνίαν ἀγάπη, ἀλλὰ δυστυχῶς αὐτὴ δεν διαρκεῖ περισσότερο ἀπὸ ἕνα ὄνειρο. "Ο μόνος του σκοπὸς εἶνε πὼς να καταστρέψουν ἀθῶες ὑπάρξεις, κι' αν κάποτε μιά ἀγάπη (;) καταλήξῃ εις γάμον, η εὐτυχία της (;) εἶνε ζήτημα ἀδιαρκέση τρεῖς-τέσσερες μῆνες, ἔπειτα ἀρχίζουν τὰ συνήθη. Δεν τὰ γράφω αὐτὰ, οὔτε ὡς παθοῦσα, οὔτε ἀπὸ πείρα. Εἶμαι τόσο μικρὴ! Τὰ γράφω διότι τὰ ἀκούω και τὰ βλέπω καθημερινῶς.

"Η δις ΜΑΤΙΝΑ (Πειραιεύς) ἀπαντᾷ:

«Εἶμαι 20 χρόνων με γονεῖς πολὺ αὐστηροῦς και με μεγάλην περιουσίαν και θάθελα θέβαι να παντρευθῶ με τὴν θέλησιν πάντως και των γονέων μου. Τὸν σύζυγόν μου τον θέλω ὑπάλλῃλον λογικόν, πρᾶον, τίμιον, ταπεινόν. Νά σέβεται τους γονεῖς μου και ἐμένα, να εἶνε μετρίου ἀναστήματος, μελαχρινὸς με χρηστὰ ἦθη. Αὐτὸς για μένα, ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο» εἶνε ὁ ιδανικός σύζυγος».

"Η «ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ» (Ἀθήναι) ἀπαντᾷ:

«Κάθε ἄνδρας τ ἱ μ ἱ ο ς και ἱκανὸς διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν του προορισμοῦ του εἶνε καλός, ὅχι ὅμως και ιδανικός, διότι ὅλοι οἱ ἄνδρες μαζί δεν ἑνσαρκώνουν τὸ ιδανικὸν της γυναίκας».

Φίλη μας με τὸ ψευδώνυμο «ΤΣΑΧΠΙΝΑ» μᾶς ἀπαντᾷ:

«Ἰδανικός σύζυγος δεν ὑπάρχει πειὰ στο 1936, γιατί ὅλοι ἀνεξαιρέτως εἶνε συμφεροντολόγοι. "Οσο για τον εὐτυχὴ γάμον εἶνε ἐκεῖνος που θά μοῦ χωρίσῃ του Ἄβραᾶμ και του Ἰσαὰκ τὰ ἀγαθὰ».

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: "Αλλαι ἀπαντήσεις.